

figer jeg ikke mine det sammen med, at der ved Siden af denne skulde kunne bestaae en anden Kongelov, som figer, at Dvinderne ogsaa skulle kunne arve og regjere. Det kan gjerne være, at der gives saa store Hoveder, at de kunne rumme begge Dele sammen uden Modsigelse — det maa være deres egen Sag — jeg kan det ikke.

Lindberg: Det forekommer mig, at den sidste ærede Taler lagde Vægt paa, at Arvesølgen efter Kongeloven ikke skulde ophæves, men at det kun var den cognatistiske Deel, der skulde affattes, altsaa at der kun skulde foretages en Forandring i Arvesølgen men ikke en Ophævelse af den. Ja, dersom Sagen nu blot saaledes var fremskilt i det kongelige Budskab, da var det tilvisse noget ganske Andet, men i det kongelige Budskab staaer med rene og klare Ord, at al Arveret efter Kongeloven, altsaa haade den agnatistiske og den cognatistiske Arveret, skal være ophævet, og det er aabenbart det, som stiller Sagen paa et i mine Øine saa farligt Punct, at det er den højst enlige Arvegangsbret, som skal gjøres gjældende her, medens vi ophæve al dansk Arveret efter vor gamle Kongelov.

Hass: Jeg har sagt, at Vor Herre ophævede den ene Deel og vi ophævede den anden, og dermed bliver det Hele ophævet.

Chr. Larsen: Jeg haaber, at man undskylder, at jeg tager Ordet i denne Sag, da jeg er i den ubehagelige Stilling at maatte sige Nei til det kongelige Budskab paa Grund af hvad der deri indholdes om Kongelovens Arvesølges Ophævelse. Jeg veed nok, at det ikke er behageligt at tale i denne Sag, især da jeg har seet, hørt og været Vidne til, at flere dygtige Mænd og store Talere have, fordi de have udtalt sig imod det kongelige Budskab, været til Spot og Latter, hvilket maaskee ogsaa kunde hændes mig. Men da jeg — og det maaskee ene blandt mine Standsfæller — staaer paa et saadant Standpunct, at jeg ikke kan give mit Samtykke til det kongelige Budskab, saaledes som det nu foreligger, og til det foreliggende Hovedforslag, — da man ikke har kunnet komme til at gjøre Forandring, ja ikke engang kunde blive nok til at gjøre et Forslag denne Gang (Hør! Hør!) — ja, man

maa gjerne høre det — ikke engang kunde blive nok til at gjøre et Forslag denne Gang, har jeg dog troet at burde udtale, hvorfor jeg ogsaa paa det sidste, endelige Trin af Sagen vil stemme mod det kongelige Budskab, som det endnu ligger for. Jeg har naturligvis ikke saa stor juridisk Indsigt eller nogen saadan Tankekraft, at jeg dog kan lade Tanke følge paa Tanke med en saadan Klarhed som en Deel af de Herre, som have talt i denne Sag, men jeg har dog aldrig kunnet finde, at Londontractaten eller Warschauerprotocollen tale om, at Kongelovens Arvesølge skal være ophævet, og især naar jeg seer hen til de Renunciationsacter, som ere givne, for at Prinds Christian af Glücksborg kan bestige den danske Throne, kan jeg allerminst skjønne, at Arveloven er ophævet. Naar jeg betragter disse, s. Ex. naar jeg betragter Prindsesse Lovises Overdragelses- og Afstaaelsesact, kan jeg aldeles ikke drage det ud deraf; thi for mig er det godtgjort, at naar hun i denne udtaler, at paa en bestemt given Maade skal Thronen gaae over til hendes Gemal, og udtrykkelig foreskriver, under hvilke Betingelser det skal ske, kan ikke noget Actstykke eller nogen Rigsdag kræve en saadan Nei, det er mig umuligt at begribe, at det skulde være Tilfældet, og dersom disse Betingelser skulle opfyldes, saaledes som denne Forsikrings- og Overdragelsesact foreskriver, kan jeg slet ikke, i Samklang med Warschauerprotocollen, finde, at al Arveret efter Kongeloven er affattet, at den kan være affattet ved de Actstykker, som ligge for. Nu har man sagt, og en æret Taler her ligeoverfor (Hass) har idag sagt, at han ikke kunde faae i Hovedet, hvorledes det kan gaae til, at Kongelovens Arvesølge kan bibeholdes, da der staaer „med Udelukkelse af Dvinderne“; men det er aldeles ikke en ny Tanke, det ligger i vor Arvelov — den agnatistiske Arveret og gjælder kun for den større Deel af Holsteen, men den cognatistiske for Danmark og Slesvig. Det er kun Heelstatstanken, der er saa indgroet hos nogle af de Herre, der gjør, at de synes, det er den eneste Synsmaade, som her træder frem for vort Blik. Det kan være, jeg tager feil, jeg er kun af de smaa Folk, men om jeg seiler, veed